

॥सुविचार॥

“नाही”

हा शब्द तुम्हाला ऐकू येत नाही,
तोपर्यंत सगळे काही शक्य आहे.

अर्थ मराठी

दैनिक

अचूक वेध, अचूक बातमी

अक्षराज

संपूर्ण महाराष्ट्रातून एकाच वेळी प्रसिद्ध

बुलडाणा, मंगळवार, दि. ११ फेब्रुवारी २०२५

वर्ष : ०४, अंक : १८१

पाने : ०४, किंमत : ०३ रुपये

संपादक : विनोद कैलास गोरे

RNI NO. : MAHMAR/2022/82056

Follow Us On : www.aksharaj.com

Email : newsaksharaj2021@gmail.com

थोडक्यात

कर्जाला वैतागुन

शेतकऱ्याची आत्महत्या

अक्षराज : साहेबराव गागलवाड

दि. १०, नंदें : सततच्या नैसर्गिक अवकृपेने झालेल्या नापीकीमुळे कर्जालारीला वैतागुन अल्पभुधारक शेतकऱ्याची आत्महत्या केल्याची घटना रविवारी रोजी बिलोली तालुक्यातील केसराळी येथे घडली. गेल्या अनेक वर्षांपासून नैसर्गिक अवकृपेने होत असलेल्या सततच्या नापीकीमुळे साईनाथ भुमा मुदलवार वय वर्षे ३८ या अल्पभुधारक शेतकऱ्याची कर्जाला वैतागुन आपल्या शेतातील चिंचेच्या झाडाला गळफास घेऊन आत्महत्या केल्याची घटना दि. १ फेब्रुवारी रविवार रोजी केसराळी येथे घडली. या घटनेचा पूढील तपास बिलोली पोलीस ठाण्याचे पो.पि. अतुल भोसले यांच्या मार्गदर्शनाखाली सगरोळी बिठ्ये पोलीस हेड कॉमिस्टरेल सिंही आंबेवार व पो.काँ. जळकोटे हे करीत आहेत. त्यांच्या पश्चात आई, वडील, भाऊ, पत्नी एक मुलगा व मुलगी असा परीवार आहे.

एकाच छत्राखाली
शासनाच्या विविध सेवा

अक्षराज : जे. के. पोळ

दि. १०, ठाणे : सामान्य प्रशासन विभागाच्या दि. १३ जानेवारी २०२५ च्या शासन निर्णयान्वये शेत्रीय शासकीय व निम शासकीय कार्यालयांसाठी १०० दिवसांसाठी ७ कलमी कृती आगाडा दिला असून त्यात मुदा क्रमांक २ मध्ये नागरिकांना दैनंदिन जीवन सुकर घावे, याकरिता सातत्याने प्रयत्न करावेत, असे नमूद आहे.

लानुवंगाने नागरिकांना दैनंदिन जीवनात आवश्यक असलेल्या सेवा त्यांना एक छत्राखाली उपलब्ध करून देण्यासाठी दि. १ फेब्रुवारी २०२५ पासून एकाच छत्राखाली विविध सेवा देण्यासंबंधीचा शुभारंभ करण्यात आला. या मोहिमेंतर्गत शासनाच्या विविध विभागांमधून देण्यात येण्याचा सेवा व प्रमाणपत्र प्राप्त करण्याकरिता नागरिकांना एकाच ठिकाणी अर्ज करणे व दाखला प्राप्त करणे शक्य होणार आहे. या सर्व सेवा शासनामान्य आधारकेंद्र, कॉमन सर्विस सेंटर, आपले सकार सेवा केंद्र येथे नागरिकांकरिता उपलब्ध असणार आहेत.

संपूर्ण महाराष्ट्रातून एकाच वेळी प्रसिद्ध

छगन भजबळ काय म्हणाले ?
कोणीही स्वतंत्र पक्ष काढू शकत. आता पंकजा मुंडे यांनी माध्यम शंगी बोलताना म्हटल आहे.

पंकजा मुंडेनी काय विधान
केलं होत?

गोपीनाथ मुंडे यांच्यावर प्रेम करणाऱ्या लोकाची संख्या एवढी मोठी आहे की एकत्रित केल्यास एखादा पक्ष उभा राहील, असं पंकजा मुंडे यांनी म्हटल होत. तसेच गोपीनाथ मुंडे यांच्यावर प्रेम करणारे हे सर्व लोक गोपीनाथ मुंडे यांची मुळगी म्हणून माझ्याबरोबर जोडले गेलेले आहेत. लोक गुणांचा वारसा स्वीकारतात. गुणांवर प्रेम करतात. पण गोपीनाथ मुंडे यांच्यावर प्रेम करणाऱ्यांचा पक्ष उभा आहे. आता या पक्षाशी (भाजपा) देखील त्यांच्यावर (गोपीनाथ मुंडे) प्रेम करणारे लोक जोडले गेलेलेच आहेत. आता आता त्या विधानाचा अर्थ तुम्हाला जसा लावण्याचा प्रयत्न लोक एवढे आहेत ते मोजायला गेलं तर एक पक्ष निर्माण होईल असं ते म्हणाले. त्यांच्या विधानाला उत्तर देताना मी म्हटल की, हो पक्ष निर्माण झालाच आहे. आता या पक्षाशी (भाजपा) देखील त्यांच्यावर (गोपीनाथ मुंडे) प्रेम करणारे लोक जोडले गेलेलेच आहेत. आता आता त्या विधानाचा अर्थ तुम्हाला जसा लावण्याचा प्रयत्न लोक एवढे आहेत ते मोजायला होत.

नाशिकमध्ये एक गिरासे म्हणून डॉक्टर आहेत. त्यांनी माझ्याआधी भाषण केलं. तेहा त्यांनी सांगितलं उत्तर देताना मी म्हटल की, हो पक्ष निर्माण झालाच आहे. आता या पक्षाशी (भाजपा) देखील त्यांच्यावर (गोपीनाथ मुंडे) प्रेम करणारे लोक जोडले गेलेलेच आहेत. आता आता त्या विधानाचा अर्थ तुम्हाला जसा लावण्याचा प्रयत्न लोक एवढे आहेत ते मोजायला

गोरं बंजारा समाजाचा जनाक्रोश मोर्चा

स्मारक झाले नाही तर महाराष्ट्रभर करणार रास्ता रोको..

बांधकाम पूर्ण होवू द्यावे अशी मागणी रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया (आय गटाचे) प्रदेशाध्यक्ष सुहास बनसोडे यांनी यावेळी केली.

बांधकाम पूर्ण होवू द्यावे अशी मागणी रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया (आय गटाचे) संघटनाचे अधिकारी यावेळी केली.

स्मारकाचे लवकरात लवकर काम करण्यात यावे. अन्यथा संपूर्ण महाराष्ट्रभर रास्ता रोको आंदोलन

निधी वर्गीकरणाच्या नियोजनात आले होते.

असील तर अधिकारी यांना देखील

या प्रशासनाचे शासनासाचे करायचे यावेळी डोके वर पाया

या शब्दात यावेळी निवेद्य करण्यात आला. यावेळी मोठ्या संख्येने बंजारा समाजाचे नेते, नागरिक मोठ्या उपस्थित होते.

ज्युदोत महाराष्ट्राच्या श्रद्धा चोपडेचे सुवर्ण यश - आकांक्षा शिंदेला रौप्यपदक -

श्रद्धा चोपडे

प्रेरणा घेऊन तिने ज्युदोमध्ये करिअर केले आहे. सुवर्णपदक जिंकली मला खात्री होती. कारण पौरीस येथे नुकेतेच मी आंतरराष्ट्रीय स्तरावरील सराव शिबिरात अद्यावत प्रशिक्षण घेतले आहे. तसेच राष्ट्रीय स्पर्धांमध्ये देखील माझी कामगिरी सातत्यपूर्ण झाली आहे, असे श्रद्धा हिने सांगितले.

४८ किलो गटाच्या अंतिम लढतीत

आकांक्षा शिंदे तिने ज्युदोमध्ये करिअर केले आहे. सुवर्णपदक जिंकली मला खात्री होती. कारण पौरीस येथे नुकेतेच मी आंतरराष्ट्रीय स्तरावरील सराव शिबिरात अद्यावत प्रशिक्षण घेतले आहे. तसेच राष्ट्रीय स्पर्धांमध्ये देखील माझी कामगिरी सातत्यपूर्ण झाली आहे, असे श्रद्धा हिने सांगितले.

अखेर रौप्य पदकावर समाधान मानावे लागले. आकांक्षा ही नाशिकची खेळाडू असून तिने या स्पर्धेत प्रथमच पदक जिंकले आहे. यापूर्वी तिने विविध वयोगटातील गटाच्या राष्ट्रीय स्पर्धेत अर्धा डझन पदके जिंकली आहेत. नाशिक येथील एच ए एल महाविद्यालयात ती वाणिज्य शाखेचा अभ्यासक्रम कीरीत आहे. १९ वर्षांचे खेळाडू आकांक्षा हिचे ऑलिंपिक क्रीडा स्पर्धेत भारताचे प्रतिनिधित्व करण्याचे स्वन आहे.

पुरुषांच्या ६० किलो गटातील कांस्यपदकाच्या लढतीत महाराष्ट्राच्या श्रावण शेडोगे हिला उत्तर प्रदेशाच्या मोनी शर्मा यांच्याकडून पराभव पत्करावा लागला. या लढतीत श्रावण याने मोनी याला चिंवट लढत दिली. मात्र, सडनेथेपर्यंत झालेल्या लढतीत गोल्डन स्कोअर्च्या जोरावर मोनीने बाजी मारत कांस्यपदक जिंकले.

क्षुलक कारणावरुन... दारूऱ्याचाने आईला पेटवले

अक्षराज : वृत्तसंकलन

दि. १०, बुलडाण : जिल्हाच्या सीमावर्ती भागातील संग्रामपूर तालुका एका दुर्दैवी क्रूर घटनेने हादरला! दारूऱ्या आहारी गेलेल्या मुलाने आपल्या जन्मदात्या आईला क्षुलक कारणावरुन पेटवून दिले. यामुळे दुर्दैवी माता गंभीरतेत्या भाजली असून मृत्युशी झूऱ्या देत आहे. संग्रामपूर तालुक्यातील पांडुर्डा येथे रविवारी संध्याकाळी घडलेल्या या भीषण घटनेने समाजमन सुवृ झाले आहे. गंभीरतेत्या भाजलेल्या मातेरव शेगाव येथील सई बाई मंटे शासकीय उपचार करण्यात घेत आहे. गौरव अस्या देशमुख असे आरोपी पुत्राचे नाव आहे. गौरव संध्याकाळी यांच्या घटनेने बंजारा समाजाचे नेते, नागरिक मोठ्या उपस्थित होते.

वडील अरुण देशमुख यांनी तामावर पोलीसात फिराद दिली. त्यामध्ये मुलांगा गौरव दारू पिऊन नेहमी मला व माझ्या पल्लीला शिवीगाळ करतो व जिवाने गारण्याची धमकी देत असल्याचे नमूद केले. पोलीसांनी आरोपी गौरव अस्या देशमुख विरुद्ध गुहा दाखल केला.

आता भीक मागणाऱ्यालाही दंड

मध्य प्रदेशातल्या भोपालमध्ये यापुढे भीक मागणाऱ्याला आणि देणाऱ्याला दंड ठोठावला जाणार आहे.

भारतात भीक मागणं हा कायद्याने गुन्हा अमूर्नही आहे. कोणत्याही शहरात-गावात रेल्वे स्थानक, एसी स्टॅंड, रिक्षा-टेंक्सी थोंबे, ट्रॉफिक सिगरल्स, देवळं, बाजार अशा ठिकाणी भिकारी हमखास दिसतात. भारतीय न्याय संहिता लागू झाल्यापासून सारं काही या नव्या संहितेमुळे चक्रवृत्ती झालं, असं भासवलं जाऊ लागलं असलं, तरी मूळ भारतीय दंड संहितेही हा नियम समाविष्ट होता. अल्पवयीनांचं अपहरण करून त्यांना भीक मागण्यास भाग पाडणं हा भादविच्छया कलम ३६३-ए नसार आणि सर्वजनिक ठिकाणी भीक मागणं हा कलम

२६८ नुसार दंडनीय गुन्हा होता. आता भारतीय न्याय संहितेत कलम १४३ नुसार हा गुन्हा ठरवण्यात आला आहे. अशाप्रकारे कारवाई केलेल्या भिकान्यांसाठी पूर्वीपासून ठिकठिकाणी भिक्षेकरी स्वीकारगृहूं होती, आजही आहेत. (त्यांची अवस्था काय, हा भगां अलाहिदा) पण कुठे आणि किती कारवाई करणार म्हणून सोडून दिल्या जाणाऱ्या गुन्हापैकीची हाही एक गुन्हा. आता मध्य प्रदेशात या मुद्द्यावर काम करण्यास मुरुवात झाल्याचं दिसतं. पण त्यामागचं उद्दीष्ट किती प्रामाणिक आहे, यावर हे काम किती काळ टिकेल, हे अवलंबून असेल. भोपाळमध्ये येत्या २४ आणि २५ फेब्रुवारीला ग्लोबल इनहेस्टर्स समित होणार आहे. त्यामुळे जी २० च्या वेळी जंस दिल्लीत रातोरात शेकडो भिकान्यांची धरपकड करून त्यांना परिषदेच्या काळ्यापुरतं शहरापासून दूर नेतून ठेवण्यात आलं होतं तसाच तर हा प्रकार नाही ना, असा प्रश्न उपस्थित केला जात आहे. या शंका फोल ठरल्या तर उत्तमच. अन्यथा हे गरिबी हटवण्याएवजी गरिबांना हटवांचं ठेल. भोपाळविषयी काही प्रमाणात आशा वाटते कारण, मध्य प्रदेशातल्यांच इंदूमध्येही फिसेंबरपासून भीक मागण्यावर बंदी घालण्यात आली आहे आणि तिची अंमलबजावणी अद्याप तरी सुरु आहे.

पण केवळ दंडात्मक कारवाई किंवा शिक्षाकरून भिकान्यांचा प्रश्न कायमचा सुटेल का? त्यानंतर उदरनिवाहाचं पर्यायी साधनही मिळवून द्यावं लागेल, असे म्हणणे सोपं आहे, पण ज्या देशात बोरोजगारी ही प्रचंड मोठी समस्या आहे तिथे भिकान्यांना रोजगारांना देणे हे अशक्य कोटीतलं लक्ष्य ठरतं. त्यात भर म्हणजे बहुतेकांना भीक मागण्यात काही गैर आहे, असे वाचत नाही. अनेकांसाठी तो एक व्यवसाय किंवा जोडंदंदा आहे.

दोन मुद्दांचा विचार करणं महत्त्वाचं ठरत. पहिला मुद्दा हा की सर्वच भिकारी गरीब आणि बिचारे असतात का? आणि दुसरा काही नाणी वा नोटा त्यांच्या हातावर टेकवून हा प्रश्न सुटू शकतो का? पहिल्या मुद्दांचा विचार करताना अमुक एका भिक-च्याकडे इतके लाख रुपये आढळते वरैरे धाटणी बातम्या आठवतात. अर्थात सर्वच भिकारी लक्षाधीश नसतात. अंथं, अपां, वृद्ध व्यक्तींकडे अन्य पर्याय नसल्यास ते या मागाने उदरनिर्वाह करतात. प्रत्येकाचे पैसे मागण्याचे मार्ग वेगळे. काही जण फुगे, पेन, खेळणी अशा वस्तु विकाप्याच्या बहाण्याने जवळ घेतात आणि कोणी खेरीदी करो वा न करो, ते त्यांच्याकडे पैसे मागू लागतात. बहुतेकदा शौर्पिंग मॉल्स, केक-आईस्क्रीम-भेटवस्तूची दुकाने, चौपाटव्या अशा ठिकाणी अशा वस्तु विकत किऱणारी कुरुंब दिसतात. आमची गाडी चुकली घरी जाप्यासाठी तिकीटाचे पैसे द्या किंवा एका वेळच्या जेवणापुरते पैसे द्या, असं सांगणारे आणि पुन्हा पुन्हा त्याच रस्त्यावर दिसणारेही अनेक. यातील सर्वांत चिंताजनक प्रकार म्हणजे भीक मागणारी लहान मुलं. काहींना त्यांचे आई-वडीलच ऐसे मागण्यास उद्युक्त करतात, मात्र अनेक लहान मुलं अनाथ असतात, अपहरण केलेली असतात. ही मुलं गुहेरारी टोळ्यांची बढी ठरतात. पोलिसांचे दुङ्के, कुपोषण, लैंगिक शोषण अशा अनेक समस्यांनुून त्यांना जावं लागतं. भीक मागण्यांत तृतीयपंथींचे प्रमाण मोठं आहे. त्यातही प्रत्यक्षात पुरुष असताना तृतीयपंथी असल्याचे भासवण्यारे कमी नहाही. पाच-दहा रुपयांचं नाणं हातावर टेकवलं तर अधिक पैशांसाठी हटून बसणं, पैसे दिले नाहीत, तर शाप लागेल वरैरे धमकावणं, एक जण पैशांसाठी विनवण्या करत असताना दुसऱ्याने पाकिट किंवा फोन लंपास करणं, मिक्रोलेप्टा पैशांसाठून विड्युत फुकणं, दारू यिंगं असे प्रकार करण्यांचं प्रमाण मोठं आहे. अंमली पदार्थांचं व्यसन असणारे आणि केवळ ते भागवण्यासाठी भीक मागणारेही आहेत.

‘हे’ चाळे रोखायलाच हवेत !

काळ जसा सरत गेला तसा देश आधुनिकीकरणाकडे मार्गक्रमण करू लागला. माणसाचे राहणीमान उंचावू लागले. पूर्वी कधीतरी लग्न समारंभात किंवा मोठ्या कार्यक्रमात दिसणारी सुटाबुटातील माणसे आता लोकल ट्रेनमध्येही दिसू लागली आहेत. पूर्वी खासगी गाड्या कमी असल्याने रस्ते ओस असायचे, आता शहरासारख्या ठिकाणी गाड्या एवढऱ्या वाढल्या आहेत कि रस्ते कमी पदू लागले आहेत. लँडलाईन, पीसीओ, पेजर जाऊन मोबाईल आले, आता त्यातही क्रांती होऊन सर्वांना परवडणारे स्मार्ट फोन प्रत्येकाकडे आले. घरोघरी स्मार्ट टीव्ही आले, फ्रिज आणि धुलाई यंत्र आले. शहरामध्ये आता चार्ल्स्टूनही घोरघी वातानुकूलित यंत्र(एसी) बसवली जाऊ लागली आहेत. प्रलयकाच्या हाती स्मार्ट फोन आला आणि त्यामध्ये अनलिमिटेड डाटा पैकही आला. सोशल मीडियाचे अनेक प्लॅटफॉर्म्स तयार झाले त्यावर प्रतिदिन रेंगाळणाऱ्यांची संख्याही वाढली, शेजारपाजारचे ४-५ मित्र दुरावले आणि सामाजिक माध्यमांवर हजारोंच्या संख्येने मित्र आणि फॉलोअर्स जोडले गेले. दुर्दर्शनचा काळ संपला, वेगवेगळे चॅनल्स आले, आता तर ओटीटी प्लॅटफॉर्म्स सुद्धा आले. युट्युबचा पसारा अवास्तव वाढला आणि या युट्युबवरील चित्रपट, मालिका, खेळांचे सामने, खाद्यपदार्थांच्या रेसिपी, इंटरनेटच्या साहायाने स्मार्ट टीव्हीवर मोठ्या स्क्रीनवर पाहण्याची सुविधा उपलब्ध झाली. ओटीटी प्लॅटफॉर्म्सवर नवनवीन चित्रपट आणि वेब सिरीज यांचे अक्षरशः पेवफ्टले

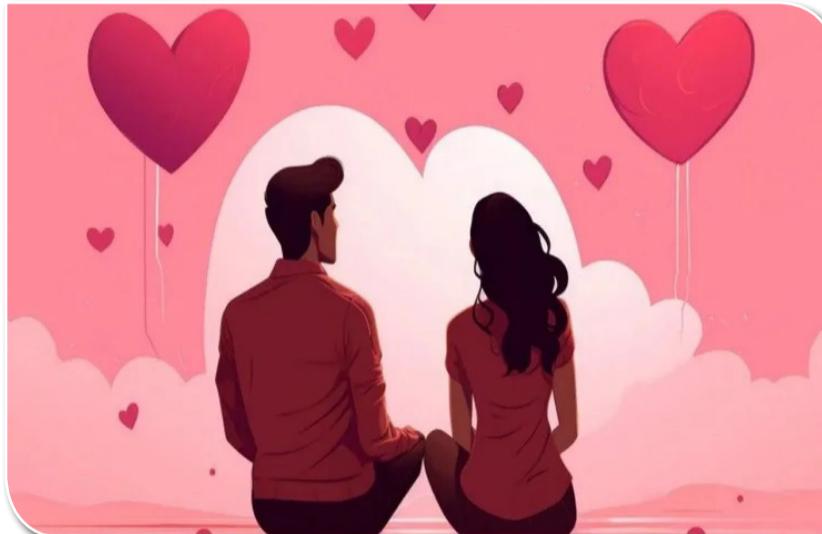
एक काळ असा होता जेव्हा चित्रपटात प्रेमप्रसंग दाखवण्यासाठी दोन फुलांचा वापर केला जात असे, आता काळ इतका पुढे गेला आहे की चित्रपट परीक्षण मंडळाकडून 'अ प्रमाणपत्र' घेऊन शयन्नगृहातील

प्रणयदृश्ये खुलेआमपणे पड्यावर दाखवली जाऊ लागली आहेत. आयटम साँग , चुंबनदृश्ये, शिव्यांचा मुक्त वापर आणि भडक दृश्याशिवाय हळीचे चित्रपट पूर्णत्वाला येतच नाहीत. ओटीटी प्लॅटफॉर्म्सना सेसॉचेही बंधन नसल्याने येथील प्रौढांसाठी बनवण्यात आलेल्या वेब सिरीज शाळेतील मुलेही आथल्या स्मार्ट फोन्सवर चवीने पाहू लागली आहेत. चित्रपटातील अभिनेत्रींचा तोकड्या कपड्यांतील वावर आताच्या तरुणीना स्टाईल स्टेमेंट वाढू लागले आहे. त्यामुळे महाविद्यालयात आणि कार्यालयात तोकडे कपडे घालून जाणाऱ्या अनेक तरुणी प्रतिदिन बस, रेल्वे आणि रहदारीच्या ठिकाणी दिसू लागल्या आहेत. पौगंडावस्थेतच मुलांच्या हाती स्मार्ट फोन्स आत्याने त्यावर पॉर्न चित्रपट पाहणाऱ्या मुलांचे प्रमाणणी हेल्पा काही वर्षांत कमालीचे वाढले आहे पर्वी कधीती निर्जन स्थळी दिसणाऱ्यी ऐमी

सुरु असतात. यामध्ये १५-१६ वर्षांच्या मुला-मुर्तींचाही सहभाग असतो. चित्रपट-मालिकांमध्ये दाखवण्यात येणारी भडक प्रणयदृश्ये, मुलांच्या हाती आलेले स्मार्ट फोन्स, त्यांवरील इंटरनेटचा स्वैर वापर, पालकांनी मुलांना दिलेली अवास्तव मोकळीक आणि मुलांवरील पाश्चिमात्य संस्कृतीचा वाढता प्रभाव ही यामागील प्रमुख कारणे आहेत. सध्या सुरु असलेला 'व्हॉलेटाईन वीक' म्हणजे यांच्यासाठी पर्वंतीच आहे. रोजच्या रहदारीच्या वाटेवरील यांचे चाळे पाहून सभ्य माणसे त्यांच्याकडे सोयीस्करपणे दुर्लक्ष करताना आढळतात, पालक आपल्या लहान मुलांची नजर त्यांच्यावर पडणार नाही याची काळजी घेताना दिसतात; मात्र त्यांना हटकण्याचा किंवा जाब विचारण्याचा प्रयत्न करताना कुणीच दिसत नाहीत. एखादी संस्कृतीरक्षक संघटना यांच्यावर कधीतीरी धडक कारवाई करण्याचा प्रयत्न करते, तेव्हा समाजातील तथाकथित प्रेमाचे ठेकदार जागे होतात आणि आणि या चाळ्यांना विरोध करण्यांना तालिबाबांची उपमा देऊन यांच्यावर प्रसिद्धी मध्यमातृंत गळे काढतात. पोलीसही या चाळ्यांकडे दुर्लक्ष करताना आढळतात. परिणामी या आधुनिक प्रेमवीरांचे धाडस दिवसागणिक वाढत चालले आहे. यामध्ये आपली मुले नाहीत, म्हणून आपण त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करत असू, तर अन्य कुठेतीरी आपली मुलेसुद्धा हेच करत नसतील याची शाश्वती आपण देऊ शकतो का ? आपण भारतात राहतो. येथील संस्कृती असल्या स्वराचागाला मुळीच मान्यता देत नाही. त्यामुळे संस्कृतीला काळिंगा फासाणरे कृत्य रोखणे आपल्या प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे.

जगन घाणेकर, घाटकोपर, मुंबई
संपर्क क्रमांक : ९६६४५५१७८०

डेज संदर्भातीमुळे संदर्भाती आणि मूलयांशी दुसाका!

काही नाही. मुळत असे डेज साजरे करावेत की नाही यावर देखील मतमतांतरे आहेत. माझ्यामधे कोणावर प्रेम व्यक्त करण्यासाठी, त्यांना भेटवस्तु देण्यासाठी, त्यांना आनंदी करण्यासाठी, त्यांना आश्रयांकित करण्यासाठी त्यांना आपल्या म

नातील भावना सांगप्यासाठी कोणत्याही ढे ची गरज नसते. बरे हे ढे पुराण तरुणांसाठीच असतात असेही नाही. आजच्या सोशल मीडियाच्या युगात तर डेज चे पेवच फुटले आहे. व्हॉलेटाईन डे, फ्रेंडशिप डे, फार्म्यु डे मर्टम्य डे, सिर्पर्स डे लार्म्य डे डॉर्मर्स डे

असे कितीरी डे येतात. एका वर्षात किती डे येतात आणि जातात याची गणनाच नाही. अति झाले नि हमू आले अशी गत या डेज ची झाली आहे सोशल मीडियावर ॲकटीव असणाऱ्यासाठी तर हे डेज म्हणजे पर्वणीच असते. वेगवेगळ्या डेजच्या शुभेच्छा देणाऱ्यावर लाईक, कमेंट आणि शेरउच्च पाऊस पडतो. वर्षभर कधी आई वडीलांप्रती आदर व्यक्त न करणारे मदर्स डे, फार्डस डे लखूप ॲकटीव असतात. जन्मदात्या आई वडिलांच्या आठवणीसाठी, त्यांच्यावर प्रेम व्यक्त करण्यासाठी, त्यांच्याप्रती आदर व्यक्त करण्यासाठी मदर्स डे, फार्डस डे ची वाट पाहण्याची वेळ तरुणावर आली आहे. हे डेज म्हणजे नैतिकतेचे अवमूल्यन आहे कोणतेही डे साजेरे करण्यापूर्वी खोरोखरच या डेज ची गरज आहे का ? असा प्रश्न प्रत्येकाने विचारून पहावा. आधुनिकतेच्या नावाखाली पाश्चात्यांचे अंधानुकरण केल्यामुळे आपल्या मूळ संस्कृतीशी आणि मूल्यांशी दुरावा निर्माण होत आहे, हे मात्र तरी!

- श्याम ठाणेदार
दौँड जिल्हा पुणे
१९३२५५६३१६

धानोरा-यात्रा महोत्सव

धानोरा हे बुलदाणा जिल्ह्यातील जळगाव जामोद तालुक्यातील एक तीर्थ आहे. स्थानिक बोलीभाषेत या तीर्थाला धानोरा महासिद्धी असेही म्हणतात कारण, येथे ४८ सिद्धीपैकी एकात मिळ असे महसिद्ध महाराजांचे प्रचीन मंदिर व समाधीस्थळ आहे. असलगावापासून वायव्येस ६ किमी तर तालुका जळगांव जामोद पासून सुद्धा ६ किमी अंतरावर हे स्थान आहे. सातपुड्याच्या पवित्र पर्वत रांगेच्या बाजूला वसलेले हे तिर्थ आहे. या पवित्र तीर्थक्षेत्री माझ शुक्ल पौर्णिमेला दरवर्षी यात्रा भरते. गावाच्या उत्तरेस चालीस फुटी महाद्वार आहे. त्यावर सदैव भगवा ध्वज फडकत असतो. महाद्वारातुन आत प्रवेश केल्यावर नयनरम्य मुख्य मंदिर आहे. मंदिरावर पंथरा फूट उंचीवर पांढराशुभ्र ध्वज सतत फडकत असतो. मंदिरासमोर ३० फूट उंचीची दीपमाळ आहे. त्याचबरोबर ३५ फूट लांबीची काठी साजवून उभी करतात. मंदिरासमोर छान निबाची वृक्ष आहेत व तेथे चबूतरे बनवले आहे. यावर यांत्रेकरू काही वेळ त्यावर बसून विसावा घेतात. यांत्रेदरम्यान सात दिवस अगोदर श्रीराम महाराज मेहुणकर यांच्या प्रेरणेने ज्ञानेश्वरी पारायाची प्रथा चालू केली आहे व ती अविरत चालू आहे. त्याचबरोबर पाच दिवस अगोदर श्री महासिद्ध यांचे नवात्र बसतात. मंदिराचा परिसर अतिशय नयनरम्य व आकर्षक आहे. मंदिराच्या उत्तरेवरून पक्षीन कलाकृतीचे तर्शन घटते

या यात्रा महोत्सवादरम्यान आजूबाजूच्या
खेड्यातील लोक दर्शन व यात्रेचा लुटण्यासाठी
येतात. नोकरीनिमित्त व रोजगारसाठी बाहेरागावी
गेलेले गावातील लोक यात्रेनिमित्त महासिद्ध म
हारांच्या चरणी नत मस्तक होण्यासाठी येतात.
पंचक्रोशीतील दुकानदार आपापले दुकाने घेऊन

सजवतात. आकर्षक अशया या काठीला पुष्पगुद्ध
व छान मोरांचे पीस लावतात त्याचबरोबर ही छान
सुंदर सजवलेली काठी दीपमाळेच्या बाजूला उभी
करतात. जनरिती व चालीरीती शहरी भागातील
काहीना अंधशद्वा किंवा भोळेभाबडे पण वाटत
असला तरी ग्रामीण जीवन जगण्याचा सोत आहे
यामुळे वेगवेगळ्या जातीधर्मातील एकजुट राहतात
या उत्सवातून माणुसपाणाची ओळख पटते.जुनं ते
सोनं या म्हणीप्रमाणे लोकांनी संध्याच्या काळात
जुन्या गोषीची कास धरली आहे. आपण बघतोय
आरोग्याच्या तक्रारी लक्षात घेता शहरातील लोकांन
सुद्धा ग्रामीण जीवनाचा हेवा वाढू लागला आहे. त्या
दृष्टिकोनातून चुलीवरील जेवणाची पसंदी दर्शवताय.
यात्रेचे काहीसे तसेच आहे. ग्रामीण जीवनार्थि
ओळख व सांस्कृतिक वारसा बघण्यासाठी उत्तरोत्तम
यात्रेकरूळंची गर्दी वाढलेली दिसून येत आहे
भौतिक आकर्षणा मुळे शहराकडे वळलेली लोक
भविष्यात, जीवनातील एकलकोंडा घालव्यासाठी
व आरोग्यदायी जीवनासाठी नक्कीच खेड्याकडे
वळतील ग्रामीण लोकजीवनाचा व विविधतेने

लाकपरम्परेचा सुखद अनुभव घतला.
अशयाप्रकारे नेहमीचे पर्यटन स्थळ बघून
कंटाळ्ले असणार तर, खेड्यातील लोकजीवनाचा
व संस्कृतचीचा वारसा म्हणून जोपासल्या जाणाऱ्या
सांस्कृतिक व ऐतिहासिक परंपरेचा अनुभव
घेण्यासाठी या पवित्र स्थळाला व काठी महोत्सवाला

શ્રી.વિનોદ શેનફડ જાથ્વબ
માસરૂલ જિ.બુલડાણા
મો.ન. ૧૭૬૩૨૮૨૦૭૭

एसटी कर्मचाऱ्यांनी प्रवासी सेवा हिंच ईश्वर सेवा समजून काम करावे - उपमुख्यमंत्री शिंदे

अक्षराज : जे.के.पोळ

दि.०९, ठाणे : एसटी कर्मचाऱ्यांनी पुनरुत्थानासाठी एसटी कर्मचाऱ्यांनी प्रवासी सेवा हीच ईश्वर सेवा! समजून काम केले पाहिजे. त्यांच्या आरोग्याची काळजी घेण्यास आमचे शासन सक्षम आहे. असे प्रतिपादन राज्याचे उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांनी केले. ते खोपट बसस्थानकावरील नुतनीकण करण्यात आलेल्या वातानुकूलित चालक - वाहक विशार्तीगृहाच्या लोकार्पण सोहळ्याच्या वेळी बोलत होते. या कार्यक्रमाला राज्याचे परिवहन मंत्री प्रताप सरनार्इक आरोग्यमंत्री प्रकाश आविटकर अर्थ व नियोजन राज्यमंत्री आशिष जयस्वाल यांच्यासह एस.टी. महामंडळाचे प्रभारी उपाध्यक्ष व व्यवस्थापकीय संचालक विवेक भीमनराव हे उपस्थित होते.

यावेळी बोलताना उपमुख्यमंत्री शिंदे म्हणाले की, एसटीचा चेहरा - मे हेरा बदलून फाईव्ह टार परिवहन सेवा

निर्माण करणे हे आपल्या शासनासमोरील प्रमुख घेय असून प्रवासांना एअरपोर्ट सारखी बसपोर्ट उपलब्ध करून देण्यासाठी खाजगी - सर्वजनिक भागीदारीतून नाविन्यपूर्ण उपक्रम राबवण्यावर एसटी महामंडळाने भर दिला पाहिजे. मागील वर्षी महाराष्ट्र औद्योगिक विकास म हामंडळाच्या (एमआयडीसी) माध्यमातून ५०० कोटी रुपये खर्चून एसटीच्या १९१ बसस्थानक परिसराचे कॉक्रीटीकरण करण्याचे काम आपण हाती घेतले असून

खड्हेमुक्त बसस्थानक हा आपला संकल्प असल्याचे त्यांनी संगितले. एसटी च्या चालक वाहकांना आपले कर्तव्य करून आल्यानंतर ताण - ताणव मुक्त झोप मिळावी यासाठी प्रत्येक आगारांमध्ये वातानुकूलित, स्वच्छ व टापटीप असे विशार्तीगृह निर्माण करण्यात यावे असे निंदेश त्यांनी यावेळी एसटी प्रशासनाला दिले. खोपट बसस्थानकावरील नुतनीकण केलेल्या विशार्तीगृहाबाबत समाधान

व्यक्त करून हे रोल मॉडेल संपूर्ण राज्यभर राबवण्याच्या सूचना देखील त्यांनी यावेळी दिल्या. यावेळी बोलताना राज्याचे परिवहन मंत्री प्रताप सरनार्इक म्हणाले की, एसटी कर्मचारी व त्यांच्या कुटुंबियांच्या आरोग्याची काळजी घेण्यासाठी यापुढे राज्यभरात सर्वजनिक - खाजगी भागीदारीतून निर्माण होणाऱ्या प्रकल्पामध्ये आगार तेथे १०० खाटांचे कॅशलेस रुणालय उभारण्याच्या संकल्प असून उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्या वाढदिवसा दिनी या योजनेचा आम्ही शुभारंभ करीत आहोत. भविष्यात या रुणालयांमध्ये शासनाच्या महात्मा फूले जन आरोग्य योजनेबोरबर विविध वैद्यकीय सेवा सुविधा मोफत एसटीच्या कर्मचाऱ्यांना उपलब्ध करून देण्यात येणार असून त्याचा फायदा त्या परिसरातील प्रवासी व सर्वसामान्य जनतेला देखील मिळणार आहे. यावेळी मोठ्या संख्येने एसटी कर्मचारी व प्रवासी उपस्थित होते.

थोडक्यात मोफत जयपुर फुट शिविरात १७४ दिव्यांगांची तपासणी

अक्षराज : प्रतिनिधी

दि.१०, पैठण (छ.संभाजीनगर) : आंतरराष्ट्रीयसहकार वर्ष २०२५ निमित्त पैठण येथील शालिवाहन पतसंस्थेच्या वर्तीने आयोजित कृत्रिम हात व पाय बसविण्याचे मोफत जयपुर फुट शिविरात १७४ दिव्यांगांची तपासणी करण्यात आली. चेअरमन किंशोर चौहाण यांचे नेतृत्वाखाली शालिवाहन पतसंस्थेचे बैंकिंग क्षेत्राबोरबरच सामाजिक कार्य ही कौतुकास्पद असून त्यांचा आदर्श इतर पतसंस्थांनी घ्यावा. असे आवाहन उपविभागीय पोलिस अधिकारी डॉ. सिद्धेश्वर भोरे यांनी केले. रविवार, दिनांक ०९ फेब्रुवारी २०२५ रोजी पुणे येथील साधू वासवानी मिशन यांच्या संयुक्त विद्यामाने आयोजित मोफत जयपुर फुट शिविराप्रसंगी बोलताना निवेदक किंवर गाडेकर यांनी जी माणसे इतरांना हसवितात त्यांच्यासाठी साक्षात् ईश्वर प्रार्थना करत असतात. आज शालिवाहन पतसंस्थेमुळे अनेक दिव्यांगांच्या चैहर्यावर आनंदी व समाधानाचे भाव दिसत आहे. आजचा हा कार्यक्रम केवळ भव्य नसून खर्च अर्थात दिव्य आहे. कारण याला कर्मचारी अधिष्ठान लाभले आहे. शालिवाहन पतसंस्था करत असलेले सामाजिक कार्य हेच खर्च अर्थात गंगासानां असल्याचे त्यांनी संगितले. प्रा. संतोष गवळाने यांनी, समाजाला जिथे गरज असते तिथे शालिवाहन पतसंस्था उभी राहिलेली आहे. कोरेना काळात शालिवाहन पतसंस्थेचे कार्य हे डोळे दिपवणरे होते. शालिवाहन राजाच्या नावाला जाणारी ही पतसंस्था असल्याचे त्यांनी संगितले. चेअरमन किंशोर चौहाण यांनी आपल्या प्रास्ताविक मध्ये, डॉ. अब्दुल कलाम यांनी पोलिओग्रस्ट बालकांना कृत्रिम पायाद्वारे खेळताना बघून, आपल्या जीवनातील हा सर्वांत आनंदाचा क्षण असल्याचे उद्गार काढले होते त्याच ब्राह्मणे आज उपस्थित दिव्यांग बांधवांच्या चैहर्यावरील समाधान व आनंद बघून खूप समाधान वाटत आहे. शालिवाहन च्या सर्व कर्मचारींमध्ये असणारा सर्वांगी भाव यामुळे त्याचे खोरे मानकरी सर्व कर्मचारी असल्याचे त्यांनी संगितले. साधू वासवानी मिशन चे डॉ. सलिल जैन, मिलिंद जाधव, ढोर यांचे मार्गदर्शनाखाली सर्व दिव्यांगांची तपासणी करण्यात आली. यावेळी उपस्थित सर्व दिव्यांग बांधवांसाठी शालिवाहन पतसंस्थेच्या वर्तीने जेवणाची व्यवस्था करण्यात आली होती. या प्रसागी उपविभागीय पोलिस अधिकारी डॉ. सिद्धेश्वर भोरे, सहायक निंबंधक बलरम नवथर, भाजपा महाराष्ट्र प्रदेश सदस्या रेखाताई कुलकर्णी, पाचोडे चे सरपंच शिवराज भुमेरे, माजी नगराध्यक्षा राखी परदेशी, माजी नगराध्यक्षा दत्त गोडें, सूरज लोळगे, चन्द्रशेखर पाटील, राजू गायकवाड, अनिल घोडके, माजी नगरसेवक जितू परदेशी, शिवसेना महिला जिल्हा संघटक पुष्पाताई गवळाणे, दखणी स्वराज्य चे संपादक प्रा. संतोष गवळाणे, किंवर गाडेकर, पवन लोहिया, तुषार पाटील, बलराम लोळगे, माजी नगरसेवक अपासाहेब गायकवाड, सोमानाथ परकर, एकानाथ पटेल, राजपूत पंच कमिटी महिला मंच च्या अध्यक्षा देवकाबाई परदेशी व सर्व सदस्या ताराचंद शिंगवी, सुनील नलभे, संस्थेचे उपाध्यक्ष डॉ. जयंत जोशी, सचिव प्रकाश कसलीवाल, संचालक सर्वशी दीपक आहुजा, दीपक लखमले, डॉ. पंडित किल्लरीकर, अॅड. राजेंद्र गोडें, गणेश लोहिया, सुनील शेळके, बाबासाहेब राऊत, सुमन ताई मस्के, गांगपूर शांदाव सलगुडे, व इतर निवेदन देताना चलवळीचे निफाड तालुका कृती सदस्य विजय दरेकर व आकाश सालगुडे व इतर निवेदनातील माणीचा असे थोडक्यात असा कार्यकारी अभियंतापाटबंधरे विभाग नाशिक यांचे कार्यक्षेत्रातील निफाड तालुक्यातील कालवे व चाच्या, उपचाच्या यांचे भराव्यावरून असलेले रस्ते काही ठिकाणी अतिक्रमण झालेले आहे. काही ठिकाणी बंद आहे. ते शेतक्यांना वाहतुकीसाठी खुले करून द्यावे, अशी विनंती राधाकृष्ण विखे पाटील यांच्याकडे करण्यात आली आहे.

अलिबागमध्ये श्री केशव गोधन समृद्धी केंद्र गोशाळेचे उद्घाटन

अक्षराज : प्रतिनिधी

दि.१०, अलिबाग (रायगड) : भुक्तवा तृणानि शुष्कानि पीत्वा तोय जलाशयात. दुध ददित लोकांच्या गावो विश्वस्य मात्र::

(म्हणजेच गाय भूक्त लागल्या नंतर वाळलेले गवत खाते व जलाशयातले पानी पिते तरीही लोकांना शांतता मिळेल असे दुध देते म्हणून गाय ही लोकांची आई आहे.)

आपण अनेक वेदात वाचले आहे गाईची सेवा म्हणजेच ईश्वर सेवा. आणि हीच गाय दुध देण बंद झालांकि रस्त्यावर बेवारस फिरत असते. आणि रस्त्यावरून जाणाऱ्या फुल्ल स्पीड वाहानां मुळे तिचा अपवाहत होतो आणि त्यात ती जखमी होते तर कधी मूळ्यालूपनी यांनी जात... किती तरी गोमातेची पिशवी बाहर येऊन रक्कावाव होताना दिसतो. तर कधी पायावरून वाहन गेल्या मुळे जखमी पाय खेऊन लंगडत चालत असते. त्या जखमेत किती तरी जंतु होतात. उन्हाळ्यात रस्तावर पायावा पोटभर पायावा देखील मिळत नाही.

रस्तावरील कर्मचारी अभियंता प्रवासी समाजिक संस्था अंतर्गत श्री केशव गोधन समृद्धी केंद्राचे उद्घाटन उपस्थित दिव्यांग बांधवांच्या अविष्यावरील चालवाना यांनी गोपनीय प्रभारी डॉ. नितीन गांधी तसेच माणुसकी

नाहीत दुकानाच्या मोकळ्या जागेला दोरीने कंपांडत करतो का तर गोमाता आश्रयासाठी येऊन शेण टाकून जाते व घाण करतात. म्हणून ह्या सर्व अडचीनीतून तीच ती आयुष्याभर हिंडत फिरत बेवारस फिरणारी गाय कधी डोळ्यासपैर अचाबावर अचाबाव यांच्यापैर तिचा गाय आहे. ती त्या भागामध्ये परत दिसत नाही. खरं तर आपण लहानपणापासून शाळेत शिकलेली गाय ही पाळीव प्राणी आहे आणि तिला आपण रस्त्यावर बेवारस फिरताना बघतो. अशा गाई रस्त्यावर बेवारस फिरू नये.

यासाठी उद्घाटन उपस्थित दिव्यांग बांधवांच्या अविष्यावरील चालवाना यांनी गोपनीय प्रभारी डॉ. नितीन गांधी तसेच माणुसकी

प्रतिष्ठान अध्यक्ष डॉ. राजाराम हुलवान यांच्या शुभ हस्ते झाले.

याप्रसंगी उद्घाटन होम नर्सिंग सेवा दवाखान्यातील डॉ. आनन पाटील, पाटील, संस्थेच्या समन्वयक रिंकू पाटील आणि इतर कर्मचारी उपस्थित होते. गाय ही सर्वांची गोमाता आहे. तिचे संरक्षण करणे ही